*ſtræ in ſacerdotum Domini Concilio, quam ſanctus frater & Coepiſcopus noſter Abundius *, & compresbyter meus Senator detulerunt, agnitoque eorum narratione (ſicut ſcripta veſtra ſignaverant) rerum geſtarum ordine: continuo requiſita eſt, recitataque epiſtola, quam fidei aſſertione plene digeſtam ad Orientem dudum ſanctitas veſtra tranſmiſerat, quæ ad nos ex veſtra ordinatione, ſancto fratre & Coepiſcopo noſtro Ceretio mutuante, pervenit: claravit eam plenam fidei ſimplicitate fulgere, Prophetarumque etiam aſſertionibus, Evangelicis auctoritatibus, & Apoſtolicæ doctrinæ teſtimoniis, nitore quodam lucis, & veritatis ſplendore radiare; omnibuſque ſenſibus convenire, quos B. Ambroſius de incarnationis Dominicæ myſterio ſuis libris, ſancto Spiritu excitatus inſeruit.*

* Abundantius.

XIX. *Et quia omnia majorum fidei nobis antiquitus traditæ tota puritate convenerunt, domine ſancte & beatiſſime Pater: placuit omnibus quorum ſubſcriptio ſubterannexa nomina poterit declarare, eos qui impie de incarnationis Dominicæ ſacramento ſentiunt, quamvis intellectus ſui pravitate a Catholicæ fidei veritate recedentes, ſe ipſos dignos abjectione fecerint, ſuo etiam conſenſu, auctoritatis veſtræ præcedente ſententia damnatione congrua perſequendos. Litterarum ergo veſtrarum formam ſecuti, modum præſcriptæ ordinationis nos ſervaſſe, his per fratrem & Coepiſcopum noſtrum Cyriacum miſſis oſtendimus. Supereſt, ut annuente Domino, perfectis rebus, palmam fidei & conſummati certaminis coronam quiete perpetua retinentes hoc futuris memorabile ſæculis relinquatis, ut ab hoc tempore præſenti extincta impiæ ſectæ contumacia videatur, ut vobis propugnatoribus in æternum proſtrata ſuccumberet.* Et alia manu: *Incolumen beatitudinem tuam ſumma Divinitas tueatur atque cuſtodiat, domine ſancte ac beatiſſime Pater.* Sequitur in codice ſubſcriptio tum ipſius Euſebii, tum etiam reliquorum Epiſcoporum.

XX. Vetus conſuetudo Occidentalium Epiſcoporum.

Sed cur, inquies, iterum per Abundium & Senatorem miſſa S. Leonis epiſtola de Chriſti incarnatione, ſi antejam miſſam in Gallias, Euſebius eamdem acceperat a Ceretio? Ex his priſtinum uſum intellige. Cum œcumenicum in Oriente Concilium indiceretur, cui cum haud omnes Epiſcopi Occidentales intereſſe poſſent: quo tamen & ipſi aliquo modo ſuum ferrent ſuffragium ſoliti erant iidem (ſi pateretur opportunitas temporis) Romam ad Synodum convocari, vel ſaltem iiſdem abſentibus præcipere Romanus Pontifex, ut provinciales Metropolitani Epiſcopi Conventus cogerent, ex eiſque litteras darent ad ipſum Pontificem, qui Legatos e Latere dirigeret, non ſuo ipſius tantum nomine, ſed totius Occidentalis Eccleſiæ. Sic igitur, cum ſub Theodoſio poſtremum Concilium Epheſinum indictum eſſent, hæc opus fuit præſtari ab Epiſcopis Occidentis: rurſum vero cum hoc tempore aliud eſſet indictum Concilium œcumenicum, eadem requiri ab iiſdem.

XXI. Presbyteri Romam veniunt pœnitentiæ cauſa.

Inter hæc autem duo ex Oriente presbyteri hæretici pænitentes Joannes atque Baſilius ad Leonem Pontificem Romam ſe contulere, ut coram ipſo tum Neſtorianam, tum etiam Eutychianam hæreſim condemnarent: quo facto, acceptis ab eodem Summo Pontifice litteris datis (a) hoc anno decimotertio Kalendas Julii ad Anatolium, Conſtantinopolim reverſi ſunt. Exhorruiſſe adhuc eos putamus Anatolium, quod a Dioſcoro, damnato Flaviano, Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ fuiſſet ſubſtitutus Antiſtes: cum alioqui ſucipiendi ejuſmodi lapſos eidem Anatolio ſciamus a S. Leone tributam eſſe licentiam.

(a) Leo ep. 48.

XXII. Eodem vero menſe, ſexto Kal. Julii (b) idem S. Leo ad Marcianum Aug. de indicta Synodo ſcripſit epiſtolam, qua legatos a ſe ad eam miſſos commendat, & fidei catholicæ patrocinium, ut ſuſcipiat, rogat. Sequenti vero die, quinto Kalendas Julias (c) ad ipſam Synodum Chalcedone cogendam) locus enim ille delectus poſtea fuit, ut Imperator ipſe præſens eſſet) ejuſmodi dedit epiſtolam qua de legatis a ſe miſſis qui vice ipſius ſynodo præſiderent, edocuit, deque in eis tractandis admonuit. Falſo tamen habetur inſcripta ad Synodum Chalcedonenſem: nam de eo loco nequicquam fuerat hoc tempore menſis Junii, quo ſcripta habetur epiſtola, ab Imperatore decretum. Ea autem ſic ſe habet (d):

(b) Leo ep. 49.

(c) Leo ep. 47.

(d) Leo ep. 47.

XXIII. Leonis epiſtola ad Synodum œcumenicam.

Optaveram quidem, dilectiſſimi pro noſtri charitate collegii, omnes Domini ſacerdotes in una Catholicæ fidei devotione perſiſtere, nec quemquam gratia, aut formidine poteſtatem ſæcularium depravari, ut a via veritatis abſcederet. Sed quia multa ſæpe, quæ pœnitudinem poſſint generare, provenerunt, & ſuperat culpas delinquentium miſericordia Dei, atque ideo ſuſpenditur ultio, utpoſſit locum habere correctio; amplectendum eſt clementiſſimi Principis plenum religione conſilium, quo ſanctam fraternitatem veſtram ad deſtruendas inſidias diaboli, & ad reformandam Eccleſiaſticam pacem voluit convenire, beatiſſimi Petri jure, atque honore ſervato: adeo ut nos quoque ſuis litteris invitaret, ut venerabili Synodo noſtram præſentiam præberemus: quod quidem nec neceſſitas temporis, nec ulla conſuetudo poterat permittere. Tamen in his fratribus Paſchaſino & Lucentio Epiſcopis, Bonifacio & Baſilio presbyteris, qui ab Apo-